



Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

FRA NR. NISSUM HØJSKOLE



Oktober 1958

„Bed og arbejd.“

50. årgang nr. 10

Prædiken ved skolens fest 19. september 1958

Tekst: 2. Kor. 13, 13: „Den herres Jesu Kristi nåde og Guds kærlighed og den Helligånds samfund være med eder alle!“

Med disse ord slutter Paulus sit andet brev til Korinth. Det er den såkaldte apostolske velsignelse. Denne velsignelse kommer til os ved alle vore ordinære gudstjenester; når præsten slutter på prædikestolen, lyser han den apostolske velsignelse over menigheden. Vi får velsignelsen, der siger til os: Nu skal du ikke gå alene her ud fra kirken til ugens gerning, men den treenige Gud følger dig. Du kan ikke klare dig alene, men må have ledsagelse ovenfra.

Det forstod hun, den gamle 90-årige kone, der kunne sige: „Jeg synes aldrig, jeg er alene, Jesus er da hos mig.“

Denne velsignelse er ikke et fromt, men umuligt ønske, den har rod i Jesu egne ord og løfter. Det kommer an på, om vi begærer velsignelsen. Guds åndelige gaver får vi i samme forhold, som vi har plads til dem.

I

„Vor Herres Jesu Kristi nåde!“

Ja, dermed begynder velsignelsen. Vi er ellers vant til at sige: Fader, søn og helligånd! men her kommer sønnen først. Ved nåden må vi begynde. Uden nåde ingen fader i himlen, kun nåde kan fri os fra Guds vrede og forbelse.

Så fejes al vor egen fortjeneste — både den virkelige og den indbildte — til side. Over for Gud har vi kun Jesu Kristi nåde at bygge på.

Men så fejes også al vor skyld til side. Nåden dækker over det altsammen, nåden er større end vor synd, uafhængig af vor skyldstørrelse. Ved Jesu Kristi nåde lukkes der op til det følgende.

II

„Guds (vor faders) kærlighed!“

Den evige almægtige Guds kærlighed være med eder! Han som med et ord skaber en verden, han der med et blik overskuer hele universet og samtidigt ser hver lønlig tanke i sjælens bund — hans kærlighed være med eder, han den hellige tager dig ind i sin kærlighed for Jesu Kristi skyld!

Et sådant ord er farligt at tage imod som en selvfølge, noget af den slags man ikke agter på. Det er farligt at tænke og tale let om Guds kærlighed, hvis vi agter den ringe og egentlig også godt kan klare os uden den.

Men det er altså muligt! Gud kan elske selv den ringeste og mest syndefulde, når Jesu nåde er med os. Også i den gamle pagts tid havde man gribende udtryk for Guds nærhed. Prøv at læse Davids Salme 139, 1—18, og du vil gribes af ordenes væld.

At Gud i sin kærlighed er med os betyder

dog ikke, at han er hos os, som den der garanterer vore foretagender. Det er ikke for at sikre mine ønsker — garantere min succes, men for at lede mine fødder på hans veje, at Gud er med os.

Men det er nok, om Guds kærlighed må være med os. Det trænger vi til i lyseste morgenrøde, og det trænger vi til i dybeste døds-mørke, men han formår også at bevare for stolthed i det første og for fortvivelse i det sidste. Det giver barnet tryghed, hvis det må have sin lille hånd omsluttet af faders store, stærke hånd.

Den himmelske kærlighed ved alt om os, alle vore forhold magter han. „Om ej ad min vej, om end ej ad din vej, så dog ad sin egen, vor Herre ved råd.“

III

„Helligåndens samfund“.

Hvilket nyt føjer det tredie led i velsignelsen til? Det hele synes jo at være sagt i det foregående.

Det tredie inderliggør det hele. Den treenige Gud vil ikke blot stå som en hjælper, der kommer udefra eller ovenfra for at give os nåde og gave, men han går i samfund med mennesker, hvor hjertene i tro tager mod ham. Helligånden vil bo i os.

„Ved I ikke, at I er Guds tempel, og Guds ånd bor i eder!“ tilråber apostelen korintermenigheden. Så langt går den gode Gud ned til onde mennesker, så han ved sin ånd tager bolig i os.

På den baggrund har formaningen vægt: „Bedrøv ikke Guds hellige ånd, med hvilken I blev beseglede til forløsningens dag“. „Modstå ikke ånden!“ eller allerværst „Udsluk ikke ånden!“

Guds gode ånd vil af nåde bo i os men han påtvinger sig ikke. Han beder os små mennesker om plads og råderum i vore hjerter og i vor kærlighed.

Denne nåde og velsignelse har også vor skole kendt. Gud har været god mod denne skole, og nu beder vi for fremtiden og tilønsker alle dem, der skal færdes på Nørre Nissum Højskole og Efterskole: „Vor Herres Jesu Kristi nåde og Guds vor faders kærlighed og Helligåndens samfund“ være med eder alle.

Amen.

P. Roessaard.

Byggesagen

Karoline Hansen, Ribe, 1920	25 kr.
Møde i Nr. Lyngvig (÷ 40 kr. til rejsen)	160 kr.
Ellen Ilkjær, lærerinde, Odby skole	25 kr.
Fru Elise Nielsen, f. Bernth, 1920	50 kr.
Lærerinde frk. Nielsen, Nr. Nissum	25 kr.
Stævne i Viborg	68 kr.
Grethe Laursen, Sørvadgård	10 kr.
En fra 1933	50 kr.
Fru Marie Abildtrup, 1900	100 kr.
Lærer Sønderby	10 kr.
Ejnar Pedersen	10 kr.
I. og C.	100 kr.
Konsulent West	15 kr.
Gammel elev	100 kr.
J. P. Andersen, 47-48	50 kr.
P. Saugmandsgaard, Fabjerg	100 kr.
Givet til udsmykning:	
H. & J.	200 kr.
P. Frandsen, Gudum	50 kr.
Nr. Nissum sogneråd	100 kr.
Børge og P. Christensen, Struer	100 kr.
Hermed kvittering og hjertelig tak for ialt	1348 kr.
Tidl. indkom 16957,50 kr. Tilsammen 18305,50 kr.	

Fra en vandremappe,

der er fyldt 25 år

„Jeg har en gang for en del år siden oplevet, at troen for en tid var ved at blive borte for mig. Jeg kom ind i tvivl om, at Gud i det hele taget var til, og det er det værste, man kan komme ud for. Da det var overstået, og Gud igen havde ladet sit lys skinne for mig, da vidste jeg, hvad det betød at have en Gud at sætte sin lid til.

— Kristentroen har også betydet, at jeg har glædet mig langt mere over alt det gode, vi får, og alt det skønne, vi ser, netop fordi vi har det altsammen af Guds hånd. Også mine bekymringer har han lært mig at lægge over på ham; så bærer han dem for mig, og hvad det betyder i svære dage, er der nok mange af I andre, der har oplevet mere af end mig; jeg er hidtil bleven forskånet for svære sorger.

Bedende mennesker bliver ikke fri for sorger og skuffelser fremfor de, der ikke beder; men for den bedende kan sorg og skuffelse føre til velsignelse.“

**350 deltagere
— fortrinsvis
gamle elever —
i højskolens
jubilæums-
og byggefest.
Foredrag
af undervisnings-
ministeren,
mange taler
og smukke
gaver**



Skolen set fra „Grotten.“

Den store festdag i Nr. Nissum

Festdagen på Nr. Nissum Højskole den 19. september, da skolens 70 års-jubilæum fejredes sammen med byggefesten, der markerede afslutningen af højskolens udvidelse og modernisering, havde samlet overvældende tilslutning af gamle elever fra nær og fjern, ligesom håndværkerne, skolens naboer og en række andre indbudte deltog i festen. Der var ca. 350 deltagere, hvoraf de fleste mødte ved 14-tiden og blev der til lidt før midnat, da festen sluttede.

Der var rejst flagallé ved indkørslen til højskolen, og også indendørs var der pyntet med flag og blomster. Flotte blomsterkurve og buketter, som var sendt til festdagen, indgik som et led i udsmykningen af de moderniserede lokaler, og det samme gjorde forøvrigt flere af de modtagne gaver, således den smukke afstøbning af Thorvaldsens relief af Rebekka ved brønden, som er en gave fra skolens lærerstab, uret i forhallen og et Fritz Schrødermaleri fra Toftum Bjerge, der er ophængt i dagligstuen — begge dele er gaver fra arkitekt, ingeniør og håndværkere, der har udført arbejdet — og endelig elevernes gaver: to lamper til dagligstuen, hvor også er ophængt en lysekrone, som er en gave fra naboerne.

Tilhørere i tre sale.

Blandt gæsterne ved festen var undervisningsminister Jørgen Jørgensen og frue, sta-

tens tilsynsførende med efterskolerne, forstander Thyregård, Jebjerg, og lærer Ludvig Meinild, Lystrup pr. Vivild, der var forstander for Nr. Nissum Højskole, da skolebygningen blev opført. Derimod var fhv. forst. Kaag blevet forhindret i at komme.

Der blev brug for både den nye foredrags-sal og de to tilstødende lokaler, der nu kan slås sammen til een sal, for at skaffe plads til de mange mennesker.

Forstander A. Kristensen nævnte i sin velkomst grunden til, at jubilæumsfesten var blevet udsat, til byggeriet var afsluttet. Man ville, som et bestyrelsesmedlem havde udtrykt det, vente med at feste, til der var noget at feste for.

Taleren fortalte, at da han — som var landbrugskandidat og ikke pædagog — blev forstander for højskolen, havde han planer om modernisering af skolens landbrug — ind-



Et hjørne af dagligstuen.

til han en dag kom for skade at høre denne bemærkning: „Ja, det er godt nok, at forstanderen tænker på at skaffe bedre plads til køerne, men han er ligeglad med, hvordan lærerinderne og eleverne bor!“ — Nu er der imidlertid omsider skaffet bedre plads både til lærerinderne og eleverne.

Jørgen Jørgensen om de to slags højskoler.

Undervisningsminister Jørgen Jørgensen, som holdt den indledende tale, ønskede til lykke med skolens udvidelse. Det, at staten har lån i institutionen, betyder ikke, at staten vil blande sig i skolens arbejde, sagde han. Det er en forudsætning for, at højskolerne kan gøre deres gerning, at de er frie skoler.

Nørre Nissum var den første højskole, som Indre Mission rejste i Danmark. Derfor blev den banebrydende for den del af højskolebevægelsen, som er knyttet til Indre Mission. En ung præst her på stedet, A. L. Hansen, var manden, der satte det hele i gang, fordi han mente, at man under denne form var i stand til at give dansk ungdom noget, som den ellers ikke ville få, og skabe en kontakt til dansk ungdom, som man ellers ikke havde mulighed for at få.

Før denne højskole blev oprettet, var højskolebevægelsen kun kendt fra de grundtvigske højskoler, som nok arbejdede for det samme, men under en lidt anden synsvinkel. Man kan vel sige det sådan, at de grundtvigske højskoler var folkelig-kristelige, medens Indre Missions højskoler var kristeligt-folkelige. Afgørende var dog, at begge slags højskoler byggede på det kristne livssyn.

For at illustrere dette, kan jeg nævne, at det, som blev det egentlige for mig, da jeg var elev på Vallekilde Højskole, var det, jeg oplevede i valgmenighedskirken ved siden af højskolen. Her oplevede vi elever, at det, som højskolen lærte os, var en virkelighed i menneskers liv, noget der er levet på i hverdagen.

Højskolerne søgte at bringe de unge i forbindelse med de idealer for menneskelighed og kristenliv, som er udtrykt i den kristne tro og fællesskabet i menigheden, og det viste sig, at de unge, der havde været på højskole, følte sig forpligtet overfor fællesskabet — ikke blot på det kristelige og det folkelige, men også på det rent praktiske område. De følte sig forpligtet til at gå ind i et praktisk arbejde hjemme i sognet. Det var højskoleeleverne, der rejste andelsbevægelsen, oprettede landbrugsskolerne og skabte interessen for faglig dygtiggørelse.

I vore dage gøres der meget for at sætte de unge i stand til at udnytte tidens tekniske muligheder, men vi har svigtet dansk ungdom, hvis vi ikke gør den opmærksom på, at der er andre værdier end de faglige og tekniske. Afgørende er, om vi kan leve et liv, som kristeligt og folkeligt kan være et eksempel for den nye slægt, så den kan se, at der er bærekraft i de idealer, vi lever på.

Jeg vil ønske, sluttede ministeren, at højskolerne landet over må magte opgaven at give de unge gode idealer og interesser og hjælpe dem til at leve et rigt og lykkeligt menneskeliv. Jeg ønsker Dem lykke til arbejdet på denne skole.

Forstander Kristensen takkede ministeren ved at dirigere en af de særlige højskole-klapsalver og sagde iøvrigt: Det er rigtigst at tale lige ud, og man kan ikke påstå, at vi herovre på vestkysten var særlig glade for den regering, vi fik efter sidste valg, men jeg har en følelse af, at vi var glade for den undervisningsminister, vi fik, og vi siger i hvert fald tak for den støtte, vi har fået fra ministeriet til løsning af bygge-opgaven her på skolen.

Jubilæumsfesten.

Ved det efterfølgende kaffebord i højskolens gymnastiksal talte pastor Roesgård, Vejrup, der er formand for højskolens bestyrelse.

Vi har vel grund til at være en lille smule stolte over, at det var her, Indre Missions højskolebevægelse begyndte, sagde han. Det skete under de mest primitive forhold, men nu har vi ved statens hjælp fået midler til en modernisering af skolen. Til trods for, at det i dag er fagskolerne, der er på mode, er det rigtigt, som ministeren sagde, at den undervisning, der gives her, ikke er nok for de unge, og det viser sig da også her, at højskolen er frisk endnu.

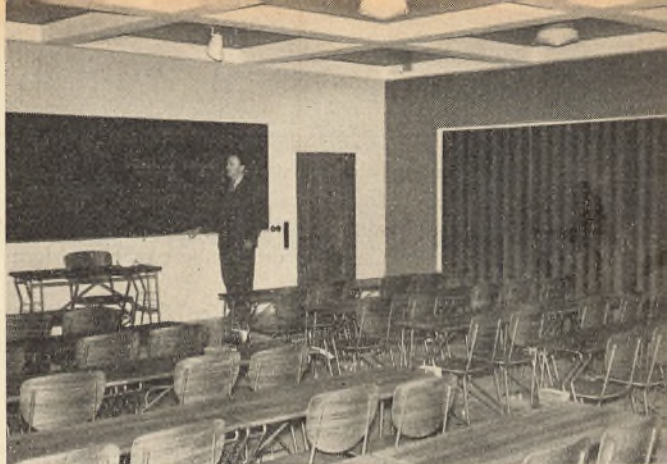
Fhv. højskoleforstander L. Meinild, Lystrup, fremdrog minder fra sin tid i Nr. Nissum. Det var vanskelige tider, sagde han, så vanskelige, at vi måtte drive pensionat for 60 seminarister for overhovedet at skaffe penge til at holde liv i højskolen. Nu samler forstander Kristensen så store skarer om skolen som ingensinde før, og jeg vil ønske for højskolen, at den hellige flamme, som der først og fremmest må værnes om, aldrig vil gå tabt på dette sted.

Provst Olsen, Gudum, bragte højskolen kirken lykønskning og en tak, fordi højskolen fører de unge til kirken og giver husly for kristelige arrangementer. Det er en skole, der ikke blot underviser, men også forkynder.

Provsten bemærkede spøgende, at i gamle dage havde højskoleforstanderne stort skæg — i modsætning til forstander Kristensens glatte ansigt, som dog nok er en fordel nu, da man i bankerne kan låne penge „på sit glatte ansigt“, og dette har der også været brug for nu, da der skulle bygges!

Seminarieforstander Høgel, Nørre Nissum, bragte hilsen fra Nr. Nissum Seminarium, „gøgeungen“, der blev for stor og smed lærken ud.“ Han påpegede dog, at det blev til gevinst for begge parter, at højskolen flyttede fra seminariebyen op på bakken, hvor der var mere luft, men også mere blæst. Iøvrigt beskæftigede taleren sig med de idéer, som er grundlaget for de forskellige skolers drift, og ønskede, at højskolens og seminariets fælles motto „Bed og arbejd“ også ud i fremtiden måtte være grundlaget for Nr. Nissum Højskoles virke.

Forstander Thyregaard, Jebjerg, havde altid haft glæde og udbytte af at komme til Nr. Nissum Højskole som statens tilsynsførende med efterskoleafdelingen, og han havde fået det indtryk, at det om denne skole med rette kunne



Den nye klasse.

siges, at den er både hjem og skole for de unge.

Forstander Vemmelund, Rydhave, takkede for gæstfrihed på Nr. Nissum Højskole, når han kom der med sine elever.

Højskolelærer Lindskov Rasmussen, Nr. Nissum, (der for tiden er på årskursus i København), overdrog skolen relieffet, der er lærerstabens jubilæumsgave. Taleren understregede, at højskolens nuværende lærerstab vedkender sig det mål, som pastor Hansen i sin tid satte for højskolens virke. Den skal være et skolehjem, hvor vi i fællesskab med vore elever vil hjælpes med at finde Gud overalt — og særlig i bøgernes bog.

Præstegårdsforpagter Krüger, Nr. Nissum, gav udtryk for de gamle elevers taknemmelighed overfor højskolen og dens lærerkræfter.

Sangtime, middag og festgudstjeneste.

Efter en halv times fortræffelig sangunderholdning af de unge piger, som for tiden er elever på højskolen, under ledelse af skolens sanglærer, organist Lund, Randers, var der middag i gymnastiksalen, hvor kreditforeningsrepræsentant P. Frandsen, Gudum, bragte lykønskning fra Lemvig Bank, men da tiden var stærkt fremrykket, blev der kun tid til denne ene tale, før forsamlingen brød op og begav sig op til kirken til gudstjenesten, som endda var blevet en time forsinket.

Højskolens formand, pastor Roesgaard, Vejrup, prædikede ud fra Paulus 2. brev til korintherne, 13. kap., 13. vers. Han sluttede med at ønske, at Guds kærlighed må være over Nr. Nissum Højskole, og at Guds ånd må være derinde.

Aftensammenkomsten.

Efter gudstjenesten var der afsluttende samvær ved kaffebordene på højskolen, hvor forstander Kristensen oplæste hilsener og udtrykte taknemmelighed for de mange gaver og blomster.

Forstelærer Moisgaard, Nr. Nissum, fremhævede højskolens trofasthed overfor kirken og udtrykte påskønnelse af det gode eksempel, højskoleeleverne viser i kirken ved at blive, indtil gudstjenesten er til ende.

Lærer Sørensen, Snebjerg, mindedes med glæde den tid, da han var lærer på Nr. Nissum Højskole (1949—51). Han undrede sig over, at øerne ikke synes at have brug for et arbejde som det, der øves her, idet alle Indre Missions 9 efterskoler ligger i Jylland.

Sognerådsformd. Mads Høgsgaard, Nr. Nissum, omtalte højskolen og seminariet som sognets børn, nævnte skolens motto og ønskede, at den ville gå videre i dette spor.

Pastor Roesgaard talte for fru forstander Kristensen, som han sammenlignede med kvinden på relieffet, Rebekka, der sørgede for livets fornødenheder til Abrahams tjener og „kamelnerne.“

Fru Kristensen kvitterede slagfærdigt for den spøgefulde sammenligning og bragte samtidig en tak til håndværkerne, som det havde været en fornøjelse at have på skolen — selv om hun dog indrømmede, at man også var glad for, at de nu snart var færdige!

Arkitekt Møller Nielsen, Struer, takkede på håndværkernes vegne, og bogtrykker P. Christensen, Struer, talte for forstander Kristensen, idet han bemærkede, at ligesom man i sin tid kaldte højskolens grundlægger, pastor Hansen, for „glade Hansen“, kunne man kalde højskolens nuværende forstander for „glade Kristensen.“ Vi ønsker, sagde han, at De må bevare det ungdommelige sind, hvormed de omgås de unge, og at fru Kristensen fremover må få kræfter til at øve sin krævende gerning her på højskolen.

Forstander Kristensen sluttede derefter festen, hvor der ikke blot var blevet talt meget, men også sunget — bl. a. en sang, som fhv. højskoleforstander Meinild havde skrevet til dagen.

★

Hjemme fra SKOLEN

To store ting er sket. Først var der vor jubilæums- og byggefest, hvorom vi bringer Lemvig Folkeblads udmærkede referat.

For det andet er der blevet stille på slottet, for vore sommerfugle er fløjet. Mandag den 29. havde vi en dejlig afskedsfest, og tirsdag den 30. rejste eleverne hver til sit.

Var vi fattige, da de var borte? Ja, på en måde, for vi var kommet til at holde så umådelig meget af dem, og vi savnede deres glade færden. Men vi var på en anden måde også rige, for vi havde fået en stor flok nye venner.

I, kære piger, årgang 1958, I skal have tak, fordi I kom her på skolen, selv om vi var ved at bygge. Tak, fordi I færdedes så frit og naturligt, så venligt og korrekt, så jeg blev helt fri for at skælde ud.

Tak, fordi I var flinke og opmærksomme. I skal også have tak, fordi I tegnede jer så flinkt som bidragydere til støttefonden.

Vi ønsker nu så inderligt, at I må leve som troende mennesker, for så vil I også opleve, at troens glæde i jeres liv får overhånd over de to uundgæelige ting: synd og sorg. Der var jo nok nogle af jer, der kun var nær ved Guds rige. Pas på, I ikke bliver stående der.

„Med halvhed vinder du aldrig frem, men helt med Gud, så når du hjem“.

Hvad mere er der at sige? Jo, på gensyn! Om ikke før så første søndag i juli 1959, om Gud vil, og vi lever.

Inden eleverne rejste, holdt højskoleeleverne bistået af frk. Mortensen og lærer Korfitsen en smuk fest. Vi havde den aften lejlighed til at sige vore venner i Svenstrup tak for gæstfriheden i maj. De burde have været indbudt til vor store fest, men da turde vi ikke indbyde dem af hensyn til pladsen.

I oktober er det meningen, at vi skal have alle værelser på den oprindelige elevgang forsynet med skabe, og på flere af værelserne vil der også komme nye senge. Mange små ting mangler desværre endnu, og oktober synes så kort.

Vi har haft en udmærket sammenkomst for unge, arrangeret af D. M. S. Der var jævn god

Hilsen til

Nr. Nissum Højskole

og dens arbejdere
på skolens festdag

fredag den 19. september 1958

Melodi: Skuld gammel venskab rejn forgo

Vi kom, vi børn fra mange hjem,
og bad om husly her,
og viljernes mangfoldighed
gav os ofte nok besvær.
Men hvordan det så ellers gik,
og hvem vi mødtes med,
der er eet, vi alle enes om:
Vi er børn af dette sted!

Ja, vi blev børn af skolen her,
og noget fik vi lært,
som gør vor dag lidt mindre grå,
og som altid er os kært.
Så hvordan det så ellers går
i verden op og ned,
der er eet, vi altid holder på:
Vi er børn af dette sted!

Og vi blev også kirkens børn,
og salmesangens lyst
og menighedens vennesind
gav os varme i vort bryst.
Så hvordan det vil forme sig
for os i krig og fred,
vi tør sige det med enigt sind:
Vi er børn af dette sted!



Og vi er børn af Danmarks hus,
dets skæbne går os an. —
Som gode børn vi elsker dig,
du vor barndoms skønne land.
Og hvordan livets skæbnetråd
end trodser stormens sus,
vi er alle børn af samme hjem,
vi er børn af Danmarks hus.

Herfra vi så vort barndomshjem
i sol som aldrig før.
Hvor blev det rigt og skønt og stort
set fra skolens åbne dør.
Og hvordan livets terningkast
vil falde, ingen ved. —
Der er eet vi ved, og det står fast:
Vi er børn af dette sted!

Så går vi ud at bygge hjem
til nye tiders tarv
og rækker til den unge slægt
det, som selv vi tog i arv.
I sol og regn, i frost og tøj,
på veje langt af led,
det vil følge os i lyst og nød:
Vi er børn af dette sted!

Ludvig Meinild.

tilslutning; men den burde have været overvældende.

Stævnerne i Viborg og Herning var meget velbesøgte; især var vi mange i Herning. I Viborg var der knapt så mange som sædvanligt; men vi havde kun få af eleverne med os, og når det tages i betragtning, var der

flere end sædvanligt. Det mærkedes til sidst, at eleverne ikke havde flere penge til udflugter, og måske var stederne også for velkendte.

På højskolen til vinter har vi endnu nogle få ledige pladser. Tømreren holder nemlig på, at der godt kan blive nogle tremandsværelser, selv om vi sætter skabe op.



Stor sportsbegivenhed

Inden eleverne rejste, havde vi en stor dag på boldbanen. På en eller anden måde var man kommet i tanker om, at staben skulle spille håndbold mod de 7 tapreste efterskoleelever, og vi bringer her billeder af de to mesterrækkehold.

Øverst fra venstre: Dommer Elise Høj Andersen, højskoleklassen. Lærer Korfitsen. Forstanderen, der var målmand og iført sort regnfrakke. (Både banen og bolden var snavset på grund af megen regn, og frk. Mortensen og husholdnings-eleverne havde lige renset og presset hans tøj). Jeppe, der ved en grum fejltagelse bar hvide strømper. Lærer Kjeldsen. Medhjælper Skytte, som imedens blev fri for at samle kartofler op. Fru Lindskov (med „Sys“, der dog ikke deltog i kampen), og frk. Mortensen.

Nederst fra venstre: Dommeren, Inger Just, Ruth Olsen, Doris Raabjerg Poulsen, Ilse Boeskov, Kirsten Ørskov og Else Høll Jakobsen.

Det blev et rigtigt „Bråvallaslag.“ — Efterskole-cleverne skød hårdt og tit, og målmanden på stabs hold blev ramt flere gange. Desværre ramte de også ved siden af ham hele 7 gange. Men også lærerne Korfitsen og Kjeldsen sammen med Skytte gik angrebsvis til værks, og lærerinderne udrettede helt store ting, så kampen endte på værdig måde for begge de udmærkede hold: 7—7.

Bagefter prøvede staben en dyst med højskoleklassen; men — af hensyn til stabsens gode navn og rygte skal kampen ikke omtales nærmere.

Dagen efter spillede vore elever mod sognets

unge piger, og med den træning, eleverne lige havde fået, var kampens udfald på forhånd givet, selv om sognets unge piger spillede både fikst og ihærdigt!!!

HØJSKOLEPOST

Til lykke!

Lørdag d. 27. september viedes i Stauning kirke frk. Inger Steffensen og gdr. Kaj Nielson. Bopæl: Stauning.

Lørdag den 11. oktober viedes frk. Kirsten Thisgaard (1958) og hr. Erik Thisgaard. Bopæl: Brande.

Lørdag den 25. oktober vies frk. Sigrid Christensen (1958) og hr. Peter Rønn Christensen. Adresse på bryllupsdagen: „Nørbygård“, Hygum pr. Klinkby. Bopæl: Thyborøn.

Frk. Greta Lisby (57) vies lørdag 1. november i Vandborg kirke til hr. J. Chr. Jacobsen. Bryllupsadresse: »Ml. Strande«, Vandborg pr. Strande.

Lørdag 8. november vies frk. Karen Kirkegaard Sørensen (58) og hr. Niels Karl Pedersen. Bryllupsadresse: Sevel forsamlingshus pr. Vinderup. Bopæl: Kordhøj, Bur.

Lørdag 8. november vies i Ny sogns kirke frk. Kirstine Andersen (56) og hr. Kristian Lauridsen (54/55). Bryllupsadresse: Sønderby, Holmsland, Ringkøbing. Bopæl: Vostrup pr. Vostrup.

Aftenhøjskolen i Bethesda, København, begyndte den 15. oktober. Der er højskoleaftener om onsdagene, og der begyndes kl. 19,30.

Det er gode foredrag, der holdes, og vore elever opfordres meget til at være med til disse sammenkomster.

Aarhus højskolekreds.

Pakkefest onsdag den 5. november. Sømandsmisionær Aage Jensen, Risskov, taler om „Havets og havnenes problemer.“ Lysbilleder. Sammenkomsten afholdes kl. 20 på KFUM, Klostergade 37. Entréen er en pakke.

Forstanderens møder.

28. oktober. Vinderslev.

29. oktober. Bjert ved Vinderup.

5. novbr. Resen ved Struer.

Udgivet af

Nr. Nissum højskoles elev- og venneforening
Redigeret af forstander A. Kristensen.

CHRISTENSENS BOGTRYKKERI STRUEN 7449



A 50
FREDERIKSBERG ALLE 22
STATENS FOTO STUDIESAMLING
FR. CHRISTENSEN